

Най-послѣ мъглата почна да се разредѣва. Момичето ставаше по-весело. По едно врѣме тя извика отъ радостъ; бѣше забѣлѣзала една черна точка на морската повърхностъ. Тя не сиѣмаше очи отъ нея. Точката все по-вече и по-вече се приближаваше. . . . Тя позна баща си. . . .

Най-сетнѣ лодката дойде. Дъщерята бързо слѣзе, помогна на баща си да изкочи на брѣга и се хвърли на шията му. . . . Баща и дъщеря стояха така дълго врѣме.

Борба.

лънцето изпрати послѣднитѣ си горещи лъчи надъ индийската равнина. Настѣпи нощта. Силното крѣкане на безбройнитѣ горски птици замлъкна. Подвижнитѣ маймуни заспиватъ по клонетѣ на дърветата; изчезватъ и послѣднитѣ искрици въ селскитѣ колиби. Всичко, което е работило прѣзъ деня, заспива.

Сега излизатъ нощнитѣ животни да си търсятъ храна. Стадо отъ слонове се промѣква тихо къмъ неограденитѣ посѣви, а други животни дебнишкомъ търсятъ жертвата си.

Изведнажъ се чува силниятъ ревъ на лъва. Страхъ обзема всичко живо. . . . Събуденитѣ